

at støtte regeringens forslag. Omvendt vil vi naturligvis deltage aktivt i det videre udvalgsarbejde, og der er da også elementer af forslaget, som vi umiddelbart kan tilslutte os. Det gælder f.eks. ændringen vedrørende selvstændiges mulighed for optagelse i a-kasse, det gælder overgangen til månedlig udbetaling af efterløn, og det gælder forslaget om, at nyberegning af dagpengesatsen først skal ske efter 1 år.

Pia Christmas-Møller (KF):

Helt grundlæggende er der ikke tvivl om, at vi har brug for en decideret dagpengereform, for så vidt angår både finansieringssiden og ydelsessiden. Det mener Det Konservative Folkeparti, og det har vi sagt adskillige gange.

Det har ikke været muligt at skabe flertal for en sådan dagpengereform indtil nu. Det kan vi håbe kommer. Det skal komme. Det er afgørende for, at vi kan afværge de strukturproblemer, som vi står foran i forbindelse med det opsving, som er i gang.

Men hvis vi ser på det nuværende system, er der også behov for at gå det grundigt efter i sømmene. Der er behov for regelforenklinger, og det er overskriften på det lovforslag, arbejdsministeren har lagt på Folketingets bord i dag.

Når man så kigger nærmere efter, kan man sige regelforenklning og regelforenklning. Vist er der da forenklinger i forslaget, iblandt også nogle gode regelforenklinger, men ærlig talt er det lidt forstemmende at se den samlede pakke, som virkelig befinder sig i gulvhøjde. Det er, som om bjerget barslede, men det var en mus, der kom ud af det.

Regeringen har lovet os og offentligheden, at den til efteråret vil fremlægge et større projekt både med forenklinger og også med egentlige grundlæggende ændringer i dagpengesystemet. Finansministeren og økonomiministeren har stået i spidsen for disse løfter. Var det ikke en idé, om vi afventede dette lidt større projekt og indarbejdede de små ændringer, som ligger på Folketingets bord lige nu, i den sammenhæng?

Jeg synes, det ville være at give de arbejdsløse og arbejdsløshedskasserne en fair chance for at følge med i regelproduktionen, som vi jo er ret gode til at levere herindefra. Det kan ikke være rigtigt, at vi nu skal vedtage en stribe ændringer, som har større eller mindre betydning, med virkning fra den 1. januar 1996 og så igen til september-oktober vedtage en ny bølge med samme ikrafttrædelsesdato. Det er ikke rimelige vilkår at byde hverken arbejdsløshedskasserne eller de ledige.

Vi ser altså ikke noget overhængende behov for med alt det hastværk at gennemføre det lovforslag, som ligger på bordet lige nu, inden sommerferien. Omvendt vil vi gå til udvalgsarbejdet med en konstruktiv indstilling. Vi vil kigge på de positive elementer, som ligger i forslaget, og vi vil også forvente, at arbejdsministeren og regeringen respekterer de forlig, som regeringspartierne tidligere har indgået med Det Konservative Folkeparti og Venstre. Der er elementer i forslaget, som påvirker disse forlig, og det håber jeg at man vil respektere under udvalgsarbejdet.

Vi ser altså temmelig skeptisk på forslaget, erkender, at der er små forbedringer, men de er meget små og derfor ikke helt tilstrækkelige. Vi ønsker, at man ser det i en lidt større sammenhæng, den større sammenhæng, som regeringen selv har lovet os vil komme til september-oktober.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en noget ejendommelig debat, man prøver på at lægge op til fra Venstres og De Konservatives side. Sådan som jeg hørte debatten, drejede den sig om, at hvis man kunne få nogle forbedringer til de selvstændige og nogle forringelser på et andet område – og så kan jeg ikke huske den tredje ting – var man godt tilfreds; men resten synes man ikke rigtig om.

Det er altså sådan, vil jeg gerne understrege – og den konservative ordfører taler om forlig og al den slags ting – at disse forslag hører sammen med en række forslag, som er gennemført via udvalget om regelforenklinger, og vi faktisk er i den situation, at vi nu laver det, man kunne kalde den nødvendige opsamling, som også er foreslået i denne rapport. At det så skal dækkes ind under, at der jo er forlig på disse områder, fortæller, hvor vanskelig denne situation er. På den ene side står man og snakker om, at man gerne vil have regelforenklinger, man gerne vil have nogle principper for, hvordan vi skal håndtere disse ting, men når det så på den anden side kommer til stykket, kommer alle de forskellige interesser.

Derfor holdt jeg min ordførelse på det generelle, som er: Er der vilje til, at vi skal nå et stykke ad den vej, som der har været nævnt i denne rapport? Er der vilje til at løse nogle af de problemer, som giver administrative besværligheder for a-kasserne? Er der vilje hertil, kan vi nå det, men er viljen der ikke, er det klart, at så kan